

ΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΛΟΔΟΥΙΚΟΥ

ΤΟΥ ΓΟΤΙΚΚΑΡΔΙΝΟΥ ΓΕΡΑΡΤΟΥ

ΦΑΛΚΕΜΒΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΙΚΑΜΒΡΟΥ.

Ζηνός ἐφημοσύνη Ερμῆς ποτέ, πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
 Ἄσσα κ' ἀνθρώπων νῆν ἐπίδεσκόμενος,
 Ὡς ἐς πείραθ' ἴκανε παρ' ὠκεανὸν βαθυδίην,
 Τὰς μακάρων νήσους εὔρετ' αἰθαλέας.
 Ἦνδ' ἀνε δ' οἱ μᾶλλον χθῶν Βελγική ὀλβοδότερα,
 Ἀγγῆρος μακρῶ κύμασιν ὠκεανῶ.
 Οὔνεκα κερδαλέοι καὶ ἔμποροι ἄνδρες ἔασιν,
 Αἰὲν ἀπειρέσιον πλῆτον ἀθροίζομενοι.
 Εὔαδε δ' ἡ χρυσὸς μούνη κλυτὰ ἀργειφόντη,
 Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῶν φροντίς οἱ οὐδεμίη.
 Νδ' ἡ Λοδουίκ' πολυτίσως, ἔξοχον ἄλλων,
 Γαίκαρδίνων κούνη εὐκλέων,
 Ἀτρεκέως Βελγῶν αἰνεῖ ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον,
 Τὴς τε νόμους, ποταμὸς, ἄσσα ἢ πεδίον.
 Ὅσιν τῆς δε βίβλος ποτέ κείνη, ὦ ξέν', ἐπαυρεῖς,
 Ἐσθλά Λοδουίκ' εὐχεο πάντα βίω.

Τ Ο Τ Α Τ Τ Ο Τ .

Φράγκισκ' πρῶτον καλλίστην ἐκτολύπυσει
 Ἱστορίην, Γουίκαρδίνων ὀπατειδάων
 Εὐχ' ἀείμνησον, περὶ Αὐσονίων βασιλῶν,
 Ἠγεμόνων, πολίων, δήμων τε καὶ ἀρχερῶν,
 Νδ' ἡ Λοδουίκ' πολυδαίδαλον ἴσον ὑφαίνει
 Ἱστορίης Βελγῶν ἀμφὶ χθονὸς ἀγλαοκάρπης.
 Νικᾶ μὲν ἐδ' ἄλλ' ἄλλ', δίκητοι δέ τ' ἄμφω
 Αὐσονίων κείνη, Βελγῶν ὄδε ζωγράφ' αἴης.

A V

E I Z